

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expediția foiei pe afara la c. r. poste cu bani gătiți prin scrisori francate, adresate către expediția. Prețulu prenumeratiunei pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 87. ANULU XX.

Săbiu, in 29 Octomvre (10 Nov.) 1872.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri streine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. consist. 889. 1872.

Preacinstiloru Protopresbiteri și Administratori protopresbiterali! Cinstita preotime eparchiale!

Este unu adevêru constatatu prin mii de exemple, ca prin o administratiune buna, barbata, prudente și consciințioasă averile cele mici cresc și se înmulțiescu, pe candu de alta parte totu asiă este de adevêratu, ca prin administratiunea trândava, rea, fără grija și fără cugetu curatu și averile cele mai mari trebuie se scada și se se risipêsca.

Aplicandu adevêrulu acest'a la împregiorările noastre bisericesci, se va dice cu totu dreptulu, ca atâtu în comunele bisericesci singuratiche, câtu și în părțile mai mari constitutive ale bisericiei noastre, unde a fostu zelu și vointia curata, acolo trebile din afara materiali ale bisericiei au crescutu și au ajunsu la stare înfloritore; iar unde conducatorii au fostu lasatori și fără cugetu curatu fatia cu biseric'a, acolo toate s'au slăbitu, au decădiutu și s'au risipitu. În modulu acest'a vedemu chiaru în midiloculu nostru comune bisericesci mici și serace, cari prin bun'a îngrijire a mai marilor sei au biserică frumoșe și bine înzestrate, scôle bunisiore, case parochiali, portuni canonice și alte trebuințioșe, pe cându ierasi avemu nu puțin parochii mari și numeroșe, unde nici biseric'a, nici scôl'a, nici fondurile bisericesci, scolastice și filantropice nu corespundu marimei și însemnătâiei comunei; căci conducatorii loru s'au cugetatu a întemeia asemenea institutiuni, s'au deca au fostu întemeiate, le-au neglesu și le-au lasatu se se pârda și sa se nimicêsca.

Un'a din cauzele principali, pentru ce atâtu case, grădini, moșii și lucruri mobili de ale bisericelor noastre astadi nu mai suntu în proprietatea respectivelor biserică, este fără îndoieala aceea, ca nu s'a portatu consemnare asupra loru s'au asupra întrebuintiarei loru, și asiă confundandu-se cu averile private și familiari ale preotiloru, învetiatoriloru, cântăretilorului s'au altor fetie bisericesci, prin stramutarea s'au mârtea acestor'a au trecut pe nesimțite în mâni străine, spre marea și simțibila dauna a bisericiei și a parochiei.

Cunoscându reulu celu mare, provenitoriu de aici, care împedea atâtu de multu binele materiale, și prin urmare și celu spirituale alu clerului și popului nostru credinciosu, Stapanirea noastră bisericăscă înca la anulu 1854. (Nii consist. 154. și 580.) a demandatu a se face pe la toate bisericile noastre înventariu, și si-a pusu tota silinti'a, a introduce prin comunele noastre bisericesci o administratiune mai ratiunale, mai buna și mai corecta, ba nu numai prin cuventu a învetiatu și demandatu acest'a, ci prin exemple a arêtat, ca prin buna și întielpta chivernisire aprôpe din nimic'a se potu face lucruri mari și admirabili.

Totu de asemenea cugetu fiindu însufletitu și Sinodulu nostru archidieceșanu, a hotaritu în șiedinti'a sea VII. din 29 Aprile a. c. Nr. protoc. 41, aline'a 4. următoarele:

„Pentru asigurarea averi miscatôre și nemiscatôre a singuraticelor comune bisericesci, scôle și fonduri din aceste comune, se recomanda Ven. Consistoriu archidieceșanu, a se îngrijî prin ordine speciale, că în toate parochiile din archidieceșana sa se compuna inventarie complete despre tota averea bisericăscă, scolară și fundatională, miscatôre și nemiscatôre, în trei exemplare, dintre care unulu sa se pastreze în archivulu consistoriale, alu doilea la scaunulu respectivu protopopescu și alu treilea în lad'a bisericiei locale; mai departe a portâ grija, că schimbările întemplate în acêsta avere sa se inscria în aceste inventarie, și în fine a se îngrijî, că tota vaerea imobila a bisericiloru, scôleloru și fundati-

uniloru sa se introduca, respective transcrie în cărțile nouê funduarie pe numele respectivelor biserică, împreuna cu titlulu loru de dotare pentru biserică, pentru parochu ori scôlă.“

Aducându acêsta dispozițiune sinodale la cunoștința întregulu nostru cleru și poporu credinciosu, și astfelu revocandu în memori'a comunelor noastre bisericesci ordinațiunile mai susu citate, Consistoriu archidieceșanu implinesce un'a din datoriile se se cele mai scumpe, chiamandu de nou atențiunea obstêsca a tuturor fiiloru bisericiei noastre, preoti și mireni, asupra acestui concludu sinodale de cea mai mare însemnătate, carele că și ordinațiunile consistoriale mai susu amintite privescu la un'a din temelie cele ale vieții noastre întielșuale și morali, fără de cari toate silințele noastre, întru a adonâ mijlôce pentru asigurarea și înaintarea trebilor noastre bisericesci, scolastice și fundationali, voru fi desierte.

Iar pentru ducerea la implinire a acestui concludu se ordina următoarele:

1. PP. Protopresbiteri și Administratori presbiterali voru îngrijî, că toate comunele bisericesci ale tractelor respective, fia acelea matere ori filii, se compuna până la 31. Decembre a. c. inventariu despre tota averea miscatôre și nemiscatôre a bisericiei loru și se o astêrna PP. Protopresbiteri, cari cu ocasiunea revederii socoteleloru bisericesci, voru luâ și inventariulu la stricta revisiune, cele defectușe le voru deplini, și apoi voru întari esactitatea lui prin propri'a subscriere.

2. Protocolulu acest'a, care va portâ numele „Inventariulu bisericiei“, și se va peștrâ sub grija și răspunderea epitropielor bisericesci în lad'a bisericiei, se va compune în trei exemplare în modulu acêl'a, precum la prescrie §. 23. punctu 1. alu Statutulu organicu.

3. Ori-ce schimbare, comperare s'au vendiare s'au altele s'aru face în averea bisericiei în decursulu anulu, aceea nu se petrece în inventariulu anulu espiratu — căci inventariulu acêl'a remâne pentru totdeun'a neschimbatu și fără corecture, — ci se înșemna în protocolu la anulu, în care s'a facutu.

4. Fia-cârui Parochu, înainte de installarea sea în parochia, și se cetesce în fati'a Comitêțulu și a Epitropiei parochiali inventariulu bisericăscu în totu cuprinsulu seu, și se arêta tota averea mobilă și imobilă a bisericiei, și elu se oblega prin însasi subscrierea sea, a conservâ și după potința a înmulți averea bisericiei unde e pusu că Parochu, asiă încâtu pagubindu-se aceea prin vin'a lui, elu se fia datoriu, a reparâ dauna din averea sea propria.

5. Se însarcinêza Comitetele parochiali, în întielșulu concludulu sinodale de mai susu, că fără amanare se introduca, deca nu este înca introdusa, tota averea imobilă a bisericiei loru, scôleloru și fundationiloru, în cărțile nouê funduarie pe numele respectivelor biserică, împreuna cu titlulu loru de dotare pentru biserică, pentru parochu ori scôlă, și toate datele acestea a le petrece și în rubric'a respectiva a inventariulu bisericăscu.

6. Pentru usiorarea acestei lucrări se tramite pentru fiacare comuna bisericăscă unu formularu tiparitu,* cu acea observare, ca rubricile din inventariu au a se face întocmai, pe candu cuprinsulu trebuie se se schimbe după împregiorările feluritelor biserică; harthi'a se fia buna, trainică, în formatulu acestui cerculariu, remanendu susu și josu locu golu că de două degete, iar în drêpt'a și steng'a că de unu degetu.

Urmandu-se din partea preotimiei noastre eparchiale, apoi a comitetelor și epitropielor noastre parochiali în modulu arêtat în dispozițiunile de mai susu, biseric'a noastră, sub scutul Celui Preainaltu, este îndreptățita a sperâ nu numai asigurarea averiloru se se materiale în starea loru de astadi, ci și

* Aceste se espedêza cu cerculariele.

immultirea și crescerea acelor-a din anu în anu, spre folosulu, bucuri'a și fericirea bisericiei noastre provinciali preste totu și în speciale a tuturor fiiloru ei.

Din șiedinti'a consistoriulu archidieceșanu că senatu bisericăscu, ținuta la Săbiu în 12 Octobre 1872.

Pentru Escelenti'a Sea Par. Archiepiscopu și Metropolitu,

Nicolau Pope'a
(L. S.) Archimandritu și Vicariu
archiepiscopescu.

Nr. cons. 890. 1872.

Preacinstiloru PP. Protopresbiteri și Administratori protopresbiterali! Cinstita preotime eparchiale! Cinstitelor Sinode parochiali și protopresbiterali!

Este îndeobsce cunoscutu, ca tempulu presinte, carele este tempulu înaintărei, alu luminărei și alu culturii, cere dela fia-care individuu singuraticu, precum și dela fia-care societate, corporatiune și stare o deosebita încordare și desvoltare a tuturor poteriloru materiali și spirituali.

O astfelu de încordare și desvoltare cere tempulu și dela fii bisericiei noastre îndeobsce, și cu deosebire dela preotimea noastră, carea este chiamata a nutri pre credinciosii cu învetiatu și Tainele lui Christosu, și dela învetiatorii nostri, cari au se crêsca, se învetie și se luminezo tinerimea noastră.

Insa totu asiă de cunoscuta este și acea împregiorare, ca pentru de a potê noi avê preoti și învetiatori cualificati amesuratu recerintiiloru tempulu, este de neapêrata trebuința a le castigâ o subsistința mai buna și mai corespunziatôre, de cum a fostu cea de până aci și decum este chiaru și cea de astadi.

Stapanirea noastră bisericăscă, în neadormit'a și parintêsca sea îngrijire pentru binele și fericirea poporulu nostru, ostenesce fără obosêla întru a aflâ căli și modalități, cum aru potê îmbunătăți din ce în ce starea cea trista a preotimiei și învetiatorimiei noastre; și unu numeru mare de ordinațiuni dela an. 1847 până în dîu'a de astadi, dintre cari amintimu aci numai cel' dto 12 Ianuaru 1850 Nr. consist. 2., dto 25 Februariu 1860, Nr. consist. 168. și dto 28 Maiu 1861. Nr. consist. 480, dovedesce pre deplinu acêsta îngrijire și priveghiare. Insa de-si ostenelele ei n'au remasu fără succesu, ba în multe privinție potemu dice cu mangaiare sufletêsca, ca vedemu rezultate frumoșe și îmbucurătoare, totusi trebuie se marturisimu, ca caus'a cea mare a dotațiunei preotiloru și învetiatoriloru nostri este înca departe îndereptu, și nici ca se potê efectui pre deplinu, decâtu prin o seriôșă, întielpta și statornică conlucrare a noastră a tuturor, cari ne numimu fii acelei-a-si sântê Biserică.

Acêsta o au cunoscutu și Sinodele noastre eparchiale și Congresele noastre nationali bisericesci, cari au și luat în deosebita consideratiune dotarea preotimiei, și în legatura cu acêsta și a învetiatorimiei noastre, și au facutu dejâ mai multe dispozițiuni în privinți'a acêst'a. Intre celelalte mesuri, cari s'au luat și se voru luâ înca pentru ajungerea scopulu acestui-a, Sinodulu eparchiale din anulu acêst'a, pertractandu de nou caus'a acêst'a, în șiedinti'a sea V. din 28 Aprile a. c. Nr. protoc. 27. a decisu în modulu urmatoriu:

„Presidiulu luandu cuventulu, prin un'a cuventare plina de motive indigitêza ideii a înființării de fonduri parochiale, care spre un'a mai buna stare materiale a bisericelor noastre usioru s'aru potê înființâ prin contribuiri benevole a parochieniloru, care sa se faca în tem-

pulu secerei, culesului etc.* cându poporul vine mai lesne, demonstrându cu argumente trase din viața practică, ca este modu este celu mai sigur și celu mai usor pentru dotarea preotimii noastre, pre cându toate celelalte sunt foarte precare.

„Sinodulu primesece această propunere cu placere și decide, că fiescicare membru alu Sinodulu arhidieceșanu se lucre pentru latirea acestei idei și se conlucre pentru efectuarea ei în cerculu unde traiesce, eara consistoriulu arhidieceșanu se recomande singuraticeloru sinode protopresbiterale și parohiale, a pune în lucrare înfiintarea acestoru fonduri.“

Prin acestu concludu sinodale se recomanda dara Sinodeloru noastre parohiale și protopresbiterali cu deosebire unu mijlocu, carele nu numai dupa firea lucrului se areta recomandabile, ci care însasi prax'a la doveditu a fi bunu, posibilu și adeverau folositoru. Si acest'a este: înfiintarea defonduri proprielocale: parohiale și protopresbiterali, prin contribuiri de buna voia, ce le va face poporul în naturalii pe tempulu secerisului, culesului și la alte ocasiuni potrivite și binevenite. Prin asemenea fonduri, întemeiate prin conducatori zelosi și crescute din anu în anu, mai multe comune mici, serace și neînsemnate, chiaru din sinulu arhidieceșei noastre, au ajunsu de já a-si radica din poterile loru proprie biserici, școle și case parohiale și a pune temeluri sigure pentru o dotare corespundătoare și multiamitoare a preotiloru și invetiatoriloru sei pentru totdeun'a.

Aceste funduri s'aru poté întemeia prea usor prin toate comunele noastre bisericesci, deca credinciosii nostri aru dá din fructele osteneleloru sele pe tempulu secerisului, culesului și alte asemenea acestor-a câte o mica particică, cu carea nimenea întru nimicu nu s'aru gasi scadiutu séu pagubitu, d. e. câte câti-va snopi de grâu, secara, ordiu séu ovesu, câte câti-va tului de cucurușu, câte câte-va cupe de mustu s. a. de felulu acest'a — dupa împregiurările locali ale poporulu — în favorea fondulu parohiale. În modulu acest'a continuându-se unu siru ôrecare de ani, vendiendu-se fructele adunate cu pretiuri bune, banii depunendu-se la locuri sigure spre fructificare, și administrându-se cu credință și cu dreptate în întielesulu Statutulu nostru organicu, în scurtu tempu fiacare din comunele noastre bisericesci aru avé unu fondu alu seu propriu parohiale, de unde cu tempu s'aru poté dotá Preotulu și invetiatoriulu, s'aru poté repará séu chiaru zidi biserica și școl'a, ba poté aru remané unu restu și pentru mangaiarea veduveloru, a orfaniloru și a altor'a, cari au lipsa de mil'a noastră trupeșca și duhovnicéșca. În modulu acest'a comunele noastre bisericesci aru avé la toate trebuințele loru pre ce pune mân'a, și n'aru fi silite pentru toate lipsele comune a face aruncatură grele — poté tocmai la tempulu celu mai de necasu — asup'a familieloru singuraticice. Ba unu folosu nespusu alu acestoru fonduri aru fi și acel'a, ca pentru ani neroditori pestrându-se câte o catime de bucate din anii cei buni și împrumutându-se séu vendiendu-se parochieniloru cu condițiuni moderate, poporul aru scapá de fómote și de cursele cele neomenóse ale acelor'a, cari facu specula din nevoile lui.

De aceea Consistoriulu arhidieceșanu, întru împlinirea susu citatei deciziuni sinodali, nu poté recomandá din destulu clerulu și poporulu nostru credinciosu înfiintarea fără amanare, — pe unde se poté inca în tómn'a acest'a — de asemenea fonduri, fia acelea câtu de mici și de neînsemnate la începutu, fiindu pe deplinu petrunsu despre însemnatarea loru, și știindu, ca ele suntu nisce semintie roditoare, cari la tempulu seu, pe lângă grija buna, voru dá fructe însutite și imiite spre folosulu bisericeii noastre și alo tuturoru fiiloru ei.

Din siedin't'a Consistoriulu arhidieceșanu, ținuta la Sabinu în 12 Octobru 1872.

Pentru Escell. Sea Par. Archieppu și Mitropolitu,
Nicolau Pope'a,
(L. S.) Archimandritu și Vicariu
archiepiscopescu.

Preotimea eparchiale va ceti și esplicá circulariulu acest'a poporulu în biserica și va conchiamá Sinodele parohiale pentru consultare asup'a cuprinsulu lui; ear PP. Protopresbiteri și Administratori ppresbiterali voru aretá încóce în totu anulu, împreuna cu socotelele bisericeloru, despre înfiintarea și starea acestoru fonduri în parohiele singuraticice.

O cauza particulara de interesu generalu.

De lângă Oltu, 22 Oct. c. v. 1872.

Domnule redactoru! Cu placere amu cetitu în nr. 80 alu „Gazetei Transilvaniei“ sub firm'a: „O reuniune filantropica natiunale“ unu apelu către românime pentru înfiintarea acelei reuniuni; ma inca, precum se vede din list'a binevoitoriloru contribuitori bas'a s'aru fi și pusu și inca în urm'a provocărei de multu facute în „Gazeta“ prin contribuirea la edificarea unei școle centrale romanesci în Seps-Szt-Georgiu (secuime), unde românii din întregulu districtu „Trei scaune“ suntu în pericolu a-si perde limb'a și nationalitatea din caus'a lipsei de școle române!

Consimtu și eu la ide'a aceea cu bucuria, la ide'a carea mantuieste netiunea de perire și o înaltia la trépt'a de a fi considerata de acei'a, cari pâna acum o desconsiderau. — Dara mi vine cam siodu, ca cum onor. redactione a „Gazetei Tr.“ începe înfiintarea acelei reuniuni cu contribuirea Craioveniloru și a altoru marinimosi din Transilvania, pentru edificarea școlei centrale romanesci în Seps-Szt-Georgiu cu sum'a de 6½ napoleon'd'ori și unu galbenu, și inca spre a dá pornire ideei sele în urm'a provocărei sele de multu facute, cu o contribuire, carea nu în urm'a ideei sele, ci a unui barbatu din Seps-Szt-Georgiu, a unui amplotiatu alu statulu, carele este foarte bine cunoscutu publiculu român și carele au trebuitu sa sufere multu pentru ide'a sea cutediatoare.

Cá sa fiu bine întielesu, trebuie sa aducu înainte gen'es'a acelei colecte din Craiova de dlu Olteanu facute.

Este cunoscutu on. publicu, ca secuimea, în specie Trei-scaunele, cuprindu în sine unu contingentu frumosu de români, cari numai prin confessiunea loru parte gr. or., parte gr. cat. — cei mai multi și mai compacti suntu gr. or. — suntu legati de natiunea româna și acesti'a nesciindu limb'a româna, numai cea magiara, suntu espusi a fi absorbiti cu totul de elementulu secuiescu parte prin școli comunale înfiintande numai spre scopu de a le inchide calea româniloru de a-si potea tiené școli proprie confessionale și prin urmare nationale române, carea cale usor se poté inchide româniloru prin aceea, ca școliloru noastre confessionale nu le dá nici o subsistintia, fără de carea ele însesi nu se potu sustiené, parte din lips'a midilóceloru, parte din lips'a zelului a în simtiu romanescu necultivatulu poporu secuio-romanescu, cărui'a îi trebuie în respectulu acest'a o crescere deosebita spre a se potea apoi mantiené pre sine de poporul român; subsistintia nu le dáu școliloru noastre, de aru și fi detóre comunele secuiesci în poterea legei sustatatoare a le dá acea subsistintia, escusandu-se cu aceea, că se tramita românii copiii la școl'a comunala, care este magiara și în spiritu anti-român, adeca de români batjocoritóre, cá sa se rusneze de a fi români, ci cu tempu sa tréca la confessiunile secuio-magiare, cá sa se stinga și urm'a românulu, precum s'au stinsu multe urme de ale lui, despre care documentulu celu mai viu este numele puru romanescu, carele secuii inca nu-lu potura sterpi; mai departe se escusa și cu aceea, ca ele nu potu sustiené și școl'a confessionala româna, și comunale, neajungendu-le spesele, înse dotarea școliloru confessionale secuio-magiare au desecatu de multu veniturile comunale, ce au mai remasu inca, nu este pentru români! Apoi cine sa revindece românulu subsistintia de școl'a din fondu comunale?

Inteligintia româna din secuime! Dara laica nu este, cea preotiesca, ce este foarte putiena, este în tóta comun'a câte unulu, carele cá unu cerberu trebuie sa se apere de câinii cei multi, cari în incungiura și trebuie sa-si elupte esistintia sea propria, pentru ca-i lipsesce și lui portiunea canonica, cu carea cele-talte confessiuni, neromâne, suntu îndestrate foarte bine, parte din celea comunale parte din donatiuni private. În diu'a de astadi preotimea singura nu poté eluptá multu fără spriginulu inteligintiei laice, exceptionandu acolo, unde avemu filosofi, teologi de universități și alti deplinu calificati, dara de acesti'a, de i-ai cautá cu lamp'a lui Diogene, nu vei afia prin secuime, nici n'ai ce-i cautá pre acolo, căci unde suntu veniturile celea mai slabe, acolo nu va fi nebonu sa mérga vre-unu filosofu etc. spre a se face martiru nationalu, acolo unde d'abia preotii cei de rendu se potu sustiené din veniturile stolei lor, cărur'a d'abia le ajunge câte unu ajutoriu imperatescu de 50 fl. v. a., și acest'a cam rar vine, sare dela unu vecinu la cel'a-laltu, cá sa se indulcéscă pre rendu toti preotii din trensulu, căci ani-

m'a cea parintéșca a preabunulu nostru Metropolitu aru îndestulá bucuros pre toti, cá sa nu invidieze și sa uréscă acel'a, carele n'au capetatu, pre acel'a carele au capetatu ajutoriu.

În atari împregiurări triste, unde preotulu, singurul inteligentu, singurul loptaciú se lupta nu numai cu fómota, cu sustinerea familiei sele, ci, deca cutéza a-si revindeceá vre-unu ajutoriu, deca cutéza a cere, ce-i iérta legea, vre-o subsistintia, vre-o portiune canonica, apoi inca vre-o subsistintia pentru școl'a româna, apoi vai de elu! viu sa nu se arete între ei! Câte injuraturi romanesci toate le capeta dupa capu; apoi cutéze inca a face recursu în contr'a unei resolutiuni negative, séu respingătoare în obiectele susu atinse, apoi numai prin emigrare și poté mantui viața! În atari împregiurări, dicu, nu este alta mantuire, decâtu subsistintia pura nationala prin contribuiri binevoitoare, reuniuni filantropice române!

Si acestea idei s'au zamislitu într'unu barbatu laicu, carele de-si ocupatu cu celea oficióse, si-au potutu rumpe tempu de a se consacrá acelei idei spre mantuirea românismulu din secuime și s'au ocupatu de a pune în lucrare ideea aceea, nu cu forti'a, ci cu politica, cu tactica. În tâu punendu-se sub scutul bisericeii, sub pavaz'a religiunii și a moralității implorându clementia ómeniloru, prin care arme si-au potutu tienea departe inamicii personali și natiunali — au radicaatu acelu barbatu în Sepsiszentgyörgy o biserica frumósica româneșca, a cărei'a turnu cu blechu albu lucește departe preste otarele secuimeii, anunciându o salutare dulce românismulu, carele si-a spartu drumu în animele Secuio-româniloru încaldite de daruirile, contribuiri binevoitoare în suma de mii, mi se pare preste 5000 fl. v. a. a tuturoru româniloru din toate unghiurile Transilvaniei și ale României! — Apoi înainte de finirea bisericeii alaturea cu radicarea ei sub scutul și firm'a bisericeii — uniculu scutu siguru! — a acelei gr. or., căci alta confessiune româna acolo nu este, s'au apucatu de a face unu fondu de 120 fl. v. a. pentru o școl'a româna numai din contribuiri binevoitoare ale Secuio-româniloru de acolo cu întelegintia-i în frunte exceptionându pre d. Sian'dru de Vistea din Ord'a — nobilulu și generosulu barbatu român, — carele contribuise la fondu acest'a 10 fl. v. a. dara se și cheltuirea pentru cá sa se cumpere unu cuportiu în școlutia, cá bietii copilasii nostri sa nu sgribure de frigu; asemenea au facutu apeluri, care se distribu prin Români'a pre la amici, patrioti buni, dintre cari multi n'au responsu nimicu, unulu din Bucuresci au responsu cu caldura apelulu, tramitiundu — mi se pare — 180 lei. Unu apelu s'au tramisu zelosulu domnu Olténu din Craiova, carele, precum vedu, au tramisu colect'a în mân'a redactorulu dela „Gazeta!“

Amu sa amintescu — dupa cum sum informatu — ca acei bani de 120 fl. v. a. și de 180 lei pentru înfiintând'a școl'a româna gr. or. din Sepsisânt-georgiu meniti s'au împrumutatu apoi de biserica și s'au spesatu pentru finirea bisericeii, din causa, ca nu s'au ajunsu banii pentru edificarea bisericeii. — Auctoritățile bisericesci sa se ingrigéscă, cá fondu școlei sa-si recapete banii acei'a și sa se cloceze spre fructificare pâna la completarea lor.

De acestu fondu se tienu și banii cei de domnulu Olténu din Craiova tramisi, carea o recunóscă și redactione „Gazetei“ dicendu: „acesti bani se afla în natura la subscrusalu, pâna cându se voru poté securu încorporá la fondu cu scopulu respectivu, de se afla subsecura ingrigire.“

Acum'a întrebú, deca se afla acei bani în mân'a dlui redactoru alu „Gazetei“ — și acesti'a se afla și de deuce luni, precum sum bine informatu, credu, ca pre lângă camata! — pentru ce nu i-au tramisu acolo, unde suntu meniti? pentru temerea, ca nu aru fi sub sigura ingrigire? Deca e acest'a temerea, atucea credu ca scie bine d. redactoru alu „Gazetei“, ca școl'a româna din Seps-Sz.-György, fiindu numai gr. or., substa supremulu inspectoratu scolaru gr. or. din Sabinu, și ca acolo va fi cine-va, care sa scia pastrá vr'o câti-va napoleon'dori și unu galbenu, bá se afla acolo și o cassa de pastrare, unde banii acei'a colectati aru poteabine fructificá, fără nici unu periclu pentru scopulu menitu!

Deci este rogata on. redactione a „Gazetei“ a tramite acei bani la Sabinu la loculu lor, cá sa nu diaca fără camata, ci sa se înmulțéscă cá fii lui Israilu!

Deocam-data destulu! de alta-data mai multu.*)

u. u.

*) Si dupa dorintia noastră câtu mai curendu. R.

Brasiovu 23 Oct. 1872.

Asociatiune pentru meseriasi, scola de meserii, fondu pentru scola de meserii si scola de adulti.

Asociatiunea romanilor brasioveni pentru latirea si promovarea meserielor intre romani s'a formatu.

Scopulu ei este insemnatu: a forma meseriasi romani si ai sprigini. Medilócele sunt: asediarea copiilor romani la industriasi calificati, ingrigirea de cultura lor spirituale coresponditoare, solvirea taceselor pentru ei, impartirea de ajutorie si stipendie la calfele cu testimonie bune si tramitarea lor in strainatate cum si impartasirea cu ajutorie spre a poté incepe meseri'a lor.

Inceperea acestei asociatiuni datéza din anulu 1869 inse formarea, cernerea si incuviintierea statutelor — ne a rapitu unu tempu de trei ani. Bine observéza in privintia inceputurilor de asociatiuni la romani „Convorbirile“ in numerula mai prospetu, „ca luptámu la §-fi nu la tréba.“

Cátu amu perdutu in acéstá privintia nu dela a. 1848 incóce, ci numai de trei ani, semte numai acél'a, care numera firmele strainilor ce se inmultiescu din anu in anu; numai acél'a, care a ajunsu a se teme, ca fára meseriasi romani suntu socotiti de ómenii dosului a suburbiei lor, de unu numeru neconsideratu. Atare románu, care va fi fostu preocupatu de acestea scie, ca fára clas'a medilocia romani n'ajungu la bani, la avere si cu greu la drepturi egale si ei nu voru avea orasie cu colóre románésca ci voru fi considerati de seraci in inteligintia lor cu totu.

Scurtu dísu, ca romani cându vendu mosii séu n'au sa imparta de acestea de ajunsu la fii si nu se aplica la meserii, atunci ei propasiescu incetu cátra proletariatu.

Argumente de acestea inca nu se cuprindu de romani si de acést'a nu se aplica la meserii, de acést'a nu-i atragu nici conducatorii lor, de acést'a a mersu greu cu constituirea Asociatiunii si in Brasiovu. Aici a fostu inca din véculu trecut si mai este loculu pentru meseriasi romani, aici comerciantii romani, cari pre tóta lun'a tramitu la o suta de cara de marfuri de manufacturi in Romani'a si aducu mii si mii de galbeni si i impartu in hártie strainiloru pre manufacturile lor, fára sa capete si romanii, de si suntu 9 párti fára mosii, fára meserie. Lánga acestea mai e o credintia desiérta, care o amu auditu si dela unu literatu betránu, ca pre románu nu-lu indupleci a se face meseriasiu, pre elu economu séu domnu (judecatoriu) la alt'a nu e aplecatu. Acést'a o credu fórté tare si negutatorii nostri, eu in sa dicu tutatoru, ca suntu gresiti, n'au avutu ómeni romani, ca din véculu trecut puteau a se aplecá la meserii. Esemple avemu pre Lugoseni etc.

De o parte aceste cause a opritu constituirea nóstra, de alt'a, neintarirea statutelor. Ele s'au ascernutu la inceputulu anului 1870 Inaltulu Ministeriu r. ung din Pest'a si ni s'au retransmisu in Novembre acelu anu neintarite din cauza ca unii §-fi cuprindeau imprumutarea unui capitalu de 10,000 cu 4% spre alu dá cu 10%, cu care prisosu sa lucrámu la scopulu Asociatiunii. La acestu capitalu s'au cerutu cautione, care nepuind'o cine-va s'au stersu acei §-fi din statute si in Febr. 1872 s'au ascernutu de nou acele statute modificate spre intarire, in sa In. Ministeriu nici acum nu le a intaritu, ci in Oct. a. c. ni le-a retransmisu neintarite din cauza, ca nu consunau cu legea de industrii votata de diet'a Ungariei in Martie a. c., cându statutele erau ascernute. Ni s'au impusu a adaoge §-fi la ele despre medilócele morali si spirituali specialisate, de aceea, cá de presedinte si cassariu, numai acele persóne sa se aléga, cari garantéza cu averea lor averea Asociatiunii, cá tacesele restante sa se scóta pre calea judecatorésca, cá otaririle insemnate ale Asociatiunii sa se ascárna In. Ministeriu apoi sa se executeze. Pentru aceste observári Dumineca in 8/20 Oct. a. c. s'au tienutu adunare generale in care s'au alesu o comisiune de 8 persóne, cá sa impiege in Statute acele adaosuri si eri in 22 Oct. a. c. s'au tienutu alta adunare generalé vestindu-se si cuventându-se in bisericile gr. or. de aici necesitatea objectelor de desbatere, s'au adunatu 70 de membri. In acéstá adunare s'a cetitu si objectatu la §-fii Statutelor cá cându n'aru fi mai fostu cunoscuti si s'a otaritu ascernerea Statutelor la In. Ministeriu spre intarire si constituirea Asociatiunii adeca alegerea comitetului dopa Statute.

Cu cele de pána aci relatate nu voimu sa comunicámu on. cetitori acea, ca amu vorbitu si n'amu

lucratu, ci acea ca Asociatiunea s'a formatu si prin formare, conchiamarea adunárilor generale de 18 ori, din cari diece s'au tienutu, s'au popularisatu aici aplecarea si formarea meserielor romani. Cinci meseriasi diferiti i-amu ajutat parte prin recomándare parte prin garantare de si-a inceputu meseri'a lor, trei-spre-diece copii suntu recomandati si dati la meserii.

Amu inserisu 77 membri, ai Asociatiuneisí s'a incasatu si parale. Vomu publicá numele dloru cu sum'a inserisa cu totu. Din acestea sa vede ca s'a lucratu aici pentru acéstá necesitate nationale.

Amu propoveduitu unii infiintierea unei scoli de meserii a clasei medilocie vedeti „Tel. Rom.“ nr. 8 si 17 a. c. cu credintia, ca numai acést'a ne ajuta pentru cá in 20—30 de ani sa nu fimu copleisiti de strainii cari i aduce drumulu feratu. Amu ajunsu a se decretá de sinodulu protopopescu I alu Brasiovului si a se intari de sinodulu archidiecepsanu din anulu acest'a urmatóarele:

Estrasu

din protocolulu sinodulu protopopescu I alu Brasiovului tienutu in 7 Martiu 1872.

Ad. III. Presidiulu pune la ordine raportulu comisiunii pentru infiintierea unei scóle de meserii in Brasiovu, si provóca pre referintele comisiunii, a ceti operatulu facutu.

Referintele parochulu B. Baiulescu arata mai intái ca comisiunea pentru infiintierea unei scóle de meserii a pertractatu cestiunea acést'a cu comitetulu gremiului comerciale rom. din Brasiovu, a cárei pareri se cetescu si alatura prin estrasulu din siedintia ce a tienutu aci in copia sub A.

Asemenea a pertractatu cestiunea si cu asociatiunea meseriasiloru rom. din Brasiovu, a cárei pareri se cetescu din protocolulu siedintiei ce a tienutu si se alatura in copia sub B.

In urma se cetesce si referad'a cu parerile comisiunii, care se alatura sub C, si cuprinde aceste propuneri:

1. Necesitatea infiintiarei unei scóte de meserii in Brasiovu sa o sustiena sinodulu protopopescu; ca de presentu nu se póte infiintia din lips'a medilóceloru, de aceea sa se creede unu fondu pentru sustinerea ei.

2. Din acestu fondu sa se dea premii meseriasiloru, cari voru instrua deodata si voru scóte calfe mai multi copii de románu. Asemenea sodaliloru romani cu atestate bune, cari voru avé lipsa a deschide meseri'a lor.

3. Sa se aléga unu comitetu, care sa ingrijésca de acéstá necesitate mare; elu sa constea din membrii alesi de sinodulu protopopescu, din comerciantii rom. comissioneri, si din membrii comitetulu asociatiunii meseriasiloru rom. din Brasiovu. Acestu comitetu sa ingrijésca de infiintierea fundulu, de atragerea copiiloru si asediarea lor la meseriasi de diferite meserii.

4. Sinodulu protopopescu sa recomande sinódeloru parochiale a dá copii dela crestinii romani de prin comunele nóstre la meserii si a colectá contribui prin discuri si volante la Prasnice, Dumineci si Serbatori pentru fundulu scólei de meserii.

Contribuirile sa se astérna presiedintelu sinodulu protopopescu la finea anului, si ele se voru si publiá in fóia bisericeii nóstre.

Sinodulu protopopescu primesce tóte acele patru propuneri. Pentru infiintierea comitetulu din a trei'a propunere, din partea sinodulu protopopescu se alegu membrii comisiunii foste insarcinate pentru infiintierea scólei de meserii.

Acesti membri sa se intrunésca cu comitetulu asociatiunii meseriasiloru rom. din Brasiovu. Si asociatiunii se recomanda a alege in comitetulu seu patru domni comerciantii comissioneri romani din Brasiovu. Acestea toti laolalta voru infiintia comitetulu pentru scóla de meserii si formarea meseriasiloru rom.

Comitetulu nomitu prin membrii sinodulu protopopescu, va dá referad'a la fia-care sinodu prot., care va pertractá propasirea acestei necesitati. Brasiovu, 7 Martiu 1872.

Iosifu Baracu, m/p.
protop. si presedinte.

B. Baiulescu, m/p.
not. sinodulu.

Precum ca acestu estrasu este asemenea cu protocolulu, se costatéza.

G. Urdea,
not. prot.

Publicându aceste amu de scopu a dá deslusire si celoru ce m'a intrebatu, ca ce vréu priu scóla de meserii, ca e pré mare bucatura, ea cere spese necalulate si aceluor amici cari au intrebatu cum amu inchipuitu noi infiintierea unei scóle de meserii. Eata astfelu:

Mai intái o scóla formaria si adeca: cátu pentru lucru, angagiemu meseriasi calificati din acele meserii cari suntu mai neaperatu de lipsa societátei románe. Cu acestia ne invoimu, cá ei sa primésca fia-care 6—10 copii estii din clasele reali spre a-i calificá in meseria. Neavendu materii pentru lucru 'lu ajutámu sa cumpere, asemenea la vendiarea ei, si profitulu sa-lu trage singuru elu.

Cátu pentru calificarea spirituale a invetiaceiloru, voru cercetá scóla de industria deschisa aici, séu despartiamentele de adulti alu 2-lea si alu 3-lea deschise la gimnasiulu románu gr. or. Duminec'a si in serbatori cá scóla de repetitiune.

Din anu in anu progresandu invetiaceii vomu propasi si in speciele meserieloru dupa puterea materiala. Unu norocu séu unu omu avutu a lui Ddieu va poté sa remana nemuritoriu pentru atare scóla cându aru darui-o cu o donatiune insemnata. Pre sperantia s'a inceputu tóte aici si a mersu.

Acum in sa altfelu ne aflámu. Conclusulu publicatu arata mai intái infiintierea unui fondu pentru scóla de meserii. Ce vremu cu acest'a? Voimu, cá fondulu sa crésca prin contribuirile sinódeloru parochiali din anu in anu, cari potu dela 50—200 fl. v. a. dá pre anu.

Cu procentele fundulu sa dámu ajutoria séu stipendii spre a tramite tineri in susu in atari scoli, pentru cá sa vie astu-feliu de calificati incátu materii croda, lánurile si pelána sa nu mai tramita la Vien'a si airi pentru cá sa ni se retransmisu lucrute in josu, ci sa faca prin greutatea portulu concurentia celoru de susu cá sa nu ne copleisésca cu manufacturele loru trainice de Joi pána mai apoi.

Mai voiamu ca avendu medilóce materiale dela parochii, ele cându ne dau bani ne dau si copii si la cele 20 de specii de meserie déca amu asentá numai cáte 5 invetiacei la fia-care si totu din 5 in 5 ani asemenea preste 15 ani afara de alti benevoli si straini s'aru forma 300 de meseriasi. De acestea in sa nu se potu audí, fiindu ca unii economisti au scrisu: nu fortiați lucrulu ci lasati sa curga de sine, romániloru le vine fórté bine acéstá teorie fiindu ca asiá s'au dedatu. Noi unii ne tememu, ca dupa 40—50 de ani va fi din Ardélu si Romani'a o Boemia in privintia fabricelor si atunci nefiindu ai nostri initiati voru fi inecati. Deci sa ne aperámu de lacuste si de potopu ca suntu cele mai rele plagi.

b.

Diet'a Ungariei.

Dupa o pauza lunga tienú cas'a deputatiloru astadi in 4 Noemyre siedintia sea prima. — Presiedintele B i t t ó anuncia mai multe insurse cátu si altele, pre cari cas'a le i-a spre sciintia. Presiedintele ascerne conspectulu despre interpelatiunile, proiectele de resolutiune si propunerile ministeriale presintate; care conspectu se va tipari si distribui intre deputati.

Mai multi deputati ascernu petitiuni, cari dimpreuna cu cele enumerate de presiedintele se voru tramite comisiuniloru respective. D. I r a n y i indrépta cátra ministrulu de instructiune dóne interpelatiuni, in care intréba ca are ministrulu de cugetu a ascerne inca in decursulu acestei sessiuni proiecte de lege despre libertatea religionaria si despre indreptatirea egale a confessiuniloru, cátu si despre introducerea casatoriei civile?

Interpelatiunile se voru tramite in scrisu ministrulu. — Ministrulu de justitia P a u l e r presinta proiectulu de lege despre colonisti. — Ministrulu de interne V. T ó t h ascerne proiectulu de lege despre regularea orasielor capitala; ambele proiecte se voru luá la desbatere de sectiuni in dílele prossime. — Ministru-presiedintele L o n y a y anuncia ca o parte mare a proiectelor de lege privitóre la oblegamentulu d'a milita suntu gat'o; pre cari presintându-le róga cas'a a alege o comisiune de specialitate constatóre din 15 membri, care sa pertracteze aceste proiecte; ceea ce cas'a primesce. Alegerea comisiunii de specialitate se prefige presiedintia de Joi. — Ministrulu de instructiune T r e f o r t ascerne raportulu ministeriului de instructiune despre starea instructiunii publice si 'lu recomanda atentiunii casei, cu ce siedintia se incheia.

Varietăți.

**** Unu barometru naturalu. D. L. Herman** recomanda, prin o fôia din Württemberg, a ținea o lipitoare într-o carafă de sticlă ce aru coprinde că 150 dramuri de apă, căci elu țiene necontenitu un'a în ferăsta și pôte asigură, ca ea a arelatu până acum tempulu fôrte esactu. Carafă este impluta pre trei părți cu apă, care vôr'a trebăie sa fia schimbata la fia-care optu dile, iera iern'a la două septemâni. Gur'a carafei este acoperita cu o bucata de pânză grôasă. Déca lipitorea siede dimini'ta fâra a se miscă cătu-si de putienu pre fundulu sticlei și sa invelitucese că unu melcu, atunci tempulu devine frumostu, veselu și țiene fia acelu tempu veselul caldurosu, séu racorosu. Déca se intempla sa plôua séu sa ninga, atunci lipitorea se sue până la gâtulu carafei, și siede acolo atâtu, până cându tempulu iera-si sa deschide. Cându este sa bata ventulu, lipitorep inôta fôrte iute ici-colea în apă, și nu se liniscesce iera-si până cându ventulu nu începe în realitate. Cu câte-va dile înainte unei mari fortunei, intranita cu plôie și ventu, lipitorea siede în totu deun'a afara de apă, este de totu neliniseita și se arunca cu o violenti'a în tôte părțile, că cându aru fi coprinse de atacuri convulsive.

**** Accidentulu dela Kirtlebridge.** Se cetesce în „Daily News“: Unu accidentu grozavu de drumu de feru s'au intemplantu Mercuri la Kirtlebridge, stățiune la siése leghe distantia de Carlisle. O depesia vestesce môrtea siefului trenului și a diece calatori, pre lângă aceste și a unui mare numeru de râniti. Caus'a catastrofei provine dela circularea cu mare iutiéla a unui trenu de nôpte, ce întârdiase cu o ôra și jumetate. Acestu trenu, compusu de două locomotive și de optu spre-diece vagône, intrase într'o curba care îi ascunde prezenti'a unui convoi încarcatu cu minerale, asiediatu de-a curmedsiulu drumului, cându deodata amendoué trenurile se ciocnescu. Mai multe vagône cu minerale fura aruncate în aeru și altele împinse la o distantia de 70 metri. Printr'unu hasardu neintiesu, cele două vagône ce urmau imediatu locomotiveloru nu suferira nici o stricaciune; cele-lalte trei ce urmau, din contra, fura sfarimate. O minuta dupa ciocnire o locomotiva plesni. De sub vagônele sfarimate se scôse mai întâiu o femeia și o tenera copila, ce mai dedea inca semne de viétia, muri în curendu. Siefulu eră mortu și sdrobitu într'unu chipu spăimentatoriu sub a două locomotiva. Se mai scôse apoi siése cadavre de sub sfărâmurile vagóneloru, și se credea ca totu e sferșitu, cându se mai descoperi piciorulu unei femei.

Putienu dupa aceea se mai descoperira inca două cadavre fôrte schimonosite: unulu alu unei femei din Carlisle și cel'a-laltu alu fiului seu pre care-lu readucea din Glasgow unde i se facuse o operatiune chirurgica.

Se istorisesece o intemplantare fôrte însemnata. Unu marinariu dormea într'unulu din vagônele ce nu suferise mari stricaciuni; la drépt'a și steng'a sea doi calatori fusese ucisi; pre cându elu dormea inca nu sciă cându l'au treditu nimicu din câte se intemplantase.

Siefulu stățiunei Kirtlebridge fû arestatu.

Cele diece cadavre fura transportate într'unu hambaru, unde au unu aspectu înfloratoriu. Unu mare numeru de medici au alergatu imediatu din tôte părțile pențru a ajutá pre râniti.

Conductorulu locomotivei a două au declarat ca lipséu semnele de oprire la Kirtlebridge și ca trenulu mergea cu tóta repegiunea. În momentul cându vediu înainte-i vagônele încarcate cu minerale, eră prea târdiu pențru a oprí trenulu, séu celu putienu pențru ai micșiorá iutiéla.

S'au observatu ca calatorii morti n'au fostu decátu în vagônele de clas'a III.

„Curierulu de Iassi.“

**** Ôrele de recreatiune ale nui încarceratu.** În închisôrea „Carceri Nouve“ din Rom'a s'a intemplantu unu casu, care pôte înainte nu s'a potutu vre-odata intemplantu. Unu arestatu de acolo, anume Macarelli a crediutu ca n'aru potea mai bine întrebuintá singuratarea și tempulu seu liberu, decátu de a face bani falsi de hârthia. Elu 'și si implini scopulu pre deplinu, căci dejă numerôse bilete de 10 franci circulau prin orasiu, până cându în fine cine-va cunoscu unu asemenea biletu de falsu și cercetându afla, ca functionari de

ai închisôrei erau acei, care sciindu séu nesciindu au fostu imprasciatu, acei bani falsi. Mai ca nici se pôte crede, ca industriosulu artistu a procedatu singuru, fiindu ca fâra ajutoriu n'aru fi potutu aduce lucrulu seu între ômenii sei.

**** Unu câne cavalerescu.** Marti, în 17 ale curente, insuratielulu F. 'și lasase ținer'a sea socia singurica la o via dimpregiarulu lasiloru. Densulu nu se absentă, decátu pențru 5 ôre, și padi'a pențru siguranti'a sociei sele o incredinti'a la două persône, și unui câne puternicu și credinciosu, cu numele Haiducu. Acésta ingrigire n'a fostu diadarnica. Tener'a dômn'a E. F. stetea în balconulu din etagiu, privindu în calea sotiului seu. Linisçirea eră adenca. Deodata numai dômn'a F. aude o fosinitora dinapoi'a sea, și întorcendu-se, cu grôza mortala diaresce în intunerecu o figura de omu urcatu pre tâte până în verful scârilor în colțulu balconulu; că fulgerulu gândi dômn'a F. ca acestu omu nu pôte avea gânduri bune, căci a încungiuratu prin dosulu casei, și s'a apropiatu pre furislu. Dens'a dara într'a două clipa da semnu de pericolu, și îndata au saritu toti trei pazitorii sei. Haiducu, în zelulu și credinti'a sea de câne, a saritu mai repede și într'o clipita a trecut prestetôte scările, în capulu hotiului, l'a apucatu de guleru și a sburatu cu densulu din colțulu balconulu prestet capulu pamentu. Rândasiulu l'a scosu apoi dintre fâlcile lui Haiducu. Necunoscutulu atunci a încercatu a esplicá prezenti'a sea dicendu, ca a venit dupa o junca, ce eră prinsă la F. Dômn'a F., dupa rugamintele lui, i-a elberatu junca. Preste câte-va minute dômn'a F. tramise pre rândasiu sa véda ce fosinesce în grădina. Acést'a se duse acolo, și dômn'a F. în curendu 'lu audl strigându dupa omulu celu necunoscutu: „Asculta, d'apoi asiă ti-ai luat junca?“ La cuvintele aceste, dômn'a F. se îngrozí și mai multu, fiindu ca dintr'acést'a a vediatu, ca strainulu n'a luat junca, ci cuvintele lui n'au fostu, decátu o esplicatiune a gresielei sele. Preste câte-va minute a sositu și dlu F. Soci'a sea i-a povestitu atunci nobilulu eroismu alu lui Haiducu, pențru care tener'a familia pastrédia de atunci cea mai mare stima și recunosçinti'a. „N. Curieru.“

**** Furtulu în Egiptu.** Unu feneletonistu francesu scriá despre furturile în Egiptu, care acolo suntu respectate că și în Spart'a. Déca vi s'aru furá ce-va și pôte ve-ti fi pradatu până la piele atunci neperatu ca ve duce-ti la consululu vostru. Cu aceste apoi se deschide urmatôrea conversatiune:

„Veniti neaperatu la mine, pențru a ve plânge asupr'a functionariloru subalterni dela calea ferata?“ „D'a, domnule consulu!“ — „Ôre v'a mai lasatu inca ce-va?“ — „Ladile mele suntu neatinse, dara saculu meu de voiagiú cu lucrurile pențru usulu jurnaluloru este cu totulú desiertatu!“ — „Atunci stati inca bine; cându amu calatoritu pențru întâi'a ôra în acésta țiera, amu fostu pradatu până la camasia. În contr'a acesteia nu e nimicu de facutu.“ — Cum nimicu?“ — „Absolutu nimicu.“ — Déca consululu este unu barbatu de spiritu, pôte sa mai adaoge: „Din diu'a, cându vi se va inapoiá o baptista ce vi s'a fostu furatu, sa sciti, ca cestiunea orientului este solvata.“

**** Unu nou modu de a face savorbésca surdo-mutii.** Pențru cá surdo-mutii sa parvie a vorbi trebuie sa se însóre și sa-si iea pre sócr'a în casa, căci atunci voru strigá în fôrte scurtu tempu Ah! și Vai!

**** Unu nou modu de a plati datorii.** Unu oficiaru teneru, care avea multe datorii fû somatu de cátra unu comerciantu. Oficiariulu lu întrebă: „Cum te numesci domnulu meu?“ — „Zeollner!“ — „Cu Z séu C?“ — „Cu Z!“ — „Atunci mi pare reu, ca inca nu ti-e rendulu, căci eu unulu obicinuescu a plati datoriele, spre regul'a mea, dupa alfabetu.“

Concursu.

Pențru vacantele stățiuni invetiatoresci din comunele țitôre de protopresbiteratulu II-le alu Geogiului se escrie concursu până 30 Octobre a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

1. La scól'a din Almasiulu-mare salariu. anualu 120 fl. v. a.
2. La scól'a din Bacaiatlu salariu anualu 120 fl. v. a.

3. La scól'a din Bozesiu salariu anualu 120 fl. v. a. și 20 ferdele bucate.

4. La scól'a din Csibu salariu anualu 100 fl. v. a.

5. „ „ „ Homorodu „ „ 80 fl. „ „ și 20 ferdele bucate.

6. La scól'a din Mermezeu salariu anualu 80 fl. v. a. și 20 ferdele bucate.

Pre lângă aceste lângă fia-care scóla cartiru naturalu și lemne pențru incalditu.

Fia-care invetiatoriu concurentu pențru un'a séu alt'a din aceste stățiuni are a-si tramite petitiunea sea instruita în intiesulo Statutului Organicu § 13 la subscribulu în Secarâmbu până la terminulu susmentionatu.

Secarâmbu 14 Octobre 1872

Pențru comitetele parochiali

Sabinu P i s o ,
Protopopu.

(3—3)

Concursu.

Pențru stățiunea de invetiatoriu la scól'a confessionala gr. or. din orasiu Alb'a-Iuli'a.

Emolumentele suntu urmatôrele:

1. 200 fl. v. a. léfa pre unu anu scol.
2. Cartiru liberu și lemne suficiente pențru incalditu.

Doritorii de a ocupá acestu postu suntu avisati a-si tramite recursele sele documentate conformu Statutului Organicu — la subscribulu până în 29 Octobre a. c.

Alb'a-Iuli'a 18 Octobre 1872.

Alesandru Tordosianu

Protopresbit. gr. or. alu

Albei-Iuliei.

(2—3)

Concursu

Se publica pențru postulu invetiatorescu la scól'a confessionala gr. or. rom. din Sohodolu, tractulu Zalathnei superiôre, până în 26 Oct. st. v. a. c. cându se va si efeitá alegerea.

Emolumentele suntu 200 fl. v. a. cari bani se platescu din cass'a comunale, cartiru liberu și 8 stângini de lemne, din cari are a se incaldi și scól'a.

Doritorii de a ocupá acestu postu suntu avisati a-si tramite recursele instruate conformu Stat. Org. și ca a absolvitu 4 clase gim. suntu de a se adresá comitetulu parochialu, cátra dlu protopopu Ioanu Patiti'a în Câmpeii.

Sohodolu în 8 Oct. 1872.

În contielegere cu dlu protopopu tractualu

Comitetulu parochialu.

Ioanu N a r i t i ' a

Presiedinte.

(3—3)

Concursu.

Pențru stățiunea vacanta de diaconu la biseric'a ort. res. a S. Nicolau din preurbulu Brasiovului se publica aici concursu cu terminu pana la 20. Novembre st. v. a. c.

Emolumentele suntu veniturile indatinatate pențru servitiuri diaconesce dela poporeni respective și unu salariu de 300 fl. v. a. din fondulu bisericei.

Doritorii de a ocupá acestu postu trebuie sa fia nu numai absoluti teologi, ci și pregatiti la vre-o universitate de a se potea aplicá cá profesori la gimnasiulu ort. res. din Brasiovu. Dansii voru trimite subscribulu comitetu parochialu petitiunile loru prevediute cu documentele despre posederea mentionatelor recerintie și despre portarea morala a loru.

Brasiovu în 20 Octobre 1872.

În contielegere cu domnulu protopopu localu.

Comitetulu parochialu alu bisericei

S. Nicolau din Brasiovu.

Damianu D a t o o ,

Presiedinte.

(2—3)

 Cas'a postei de mai nainte dela Sibotu de lângă drumulu țierei, dimpreuna cu gradinile, se vinde din mâna libera. Informatiuni da: Dlu Iosifu Andras în Ciôr'a, post'a ultima Vintii-inferiori (Alvinez).

(3—3)